

Sygn. akt VI Gz 29/14

POSTANOWIENIE

Dnia 24 lutego 2014 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Andrzej Barucki

Sędziowie: SO Renata Bober (spr.)

SO Anna Harmata

Protokolant: st. sekr. sądowy Agnieszka Krztoń

po rozpoznaniu w dniu 24 lutego 2014 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. w Ś.

przeciwko: Towarzystwu (...) S.A. w W.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Rejonowego w Rzeszowie V Wydziału Gospodarczego z dnia 8 listopada 2013 r., sygn. akt V GC 1579/13

postanawia: uchylić zaskarżone postanowienie i sprawę przekazać Sądowi Rejonowemu w Rzeszowie V Wydziałowi Gospodarczemu do dalszego prowadzenia, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Rzeszowie stwierdził swą niewłaściwość i przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla Miasta Stołecznego Warszawa w W. – Sądowi Gospodarczemu, stwierdzając w uzasadnieniu, że sprawa niniejsza dotyczy roszczenia odszkodowawczego z deliktu, zatem przepisy kpc, na które powołał się powód kierując pozew do Sądu Rejonowego w Rzeszowie nie znajdują w sprawie zastosowania. Przepis zaś art. 20 ust 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych stanowi podstawę dla ustalenia właściwości sądu tylko wówczas, gdy powodem jest poszkodowany – w niniejszym przypadku natomiast powodem jest nabywca wierzytelności.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł powód wskazując między innymi na orzeczenia Sądu Najwyższego na poparcie swojego poglądu w zakresie dotyczącym właściwości Sądu Rejonowego w Rzeszowie do rozpoznania niniejszej sprawy.

Sąd Okręgowy uznał zarzuty zażalenia za zasadne z powodów następujących:

Art. 20 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych stanowi, że powództwo o roszczenie wynikające z umów ubezpieczeń obowiązkowych lub obejmujące roszczenia z tytułu tych ubezpieczeń można wytoczyć bądź wg.

przepisów o właściwości ogólne, bądź przez sąd właściwy dla miejsca zamieszkania lub siedziby poszkodowanego lub uprawnionego z umowy ubezpieczenia.

Zawarcie umowy przelewu wierzytelności z tytułu umowy ubezpieczenia nie prowadzi do zmiany – szeroko rozumianej sytuacji prawnej cesjonariusza. Dotyczy to więc także kwestii wynikającej z art. 20 ust 1 cyt. Wyżej ustawy, jeżeli się uwzględni, że właściwość przemienna sądu została w nim określona za pomocą kryterium przedmiotowego a nie podmiotowego (tak SN min. w post z dnia 16.11.2012r., sygn. III CZP 69/12 oraz 21.04.2005r, sygn III CZP 17/05).

Podstawą dochodzonego przez cesjonariusza roszczenia przeciwko pozwanemu nie jest bowiem umowny przelew wierzytelności na jego rzecz, gdyż z chwilą dokonania cesji nastąpił tylko skutek w postaci nabycia przez następcę prawnego cedenta przysługującej mu wierzytelności wobec jego dłużnika. Zmieniła się więc jedynie osoba wierzyciela, nie uległ natomiast zmianie charakter jego roszczenia.

Mając na względzie powyższe postanowiono jak w sentencji na podstawie art. 386 § 1 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc.